

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Dortmund (Nemecko) 20. apríla 2023 – ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen

(Vec C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Dortmund

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Žalovaná: Land Nordrhein-Westfalen

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo Únie, predovšetkým článok 101 ZFEÚ, článok 4 ods. 3 ZEÚ, článok 47 Charty, ako aj článok 2 bod 4, článok 3 ods. 1 smernice 2014/104/EÚ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že bráni výkladu a uplatňovaniu práva členského štátu, ktorým sa osobe, ktorá mohla utpieť škodu v dôsledku porušenia článku 101 ZFEÚ – stanoveného so záväzným účinkom na základe článku 9 smernice 2014/104/EÚ alebo vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa preberá – zabráni postúpiť svoje pohľadávky – najmä v prípadoch hromadných alebo rozptýlených škôd – schválenému poskytovateľovi právnych služieb do úschovy, aby ich presadil spoločne s nárokmi iných údajných poškodených v rámci následnej žaloby, ak neexistujú iné rovnocenné zákonné alebo zmluvné možnosti spojenia nárokov na náhradu škody, najmä preto, že nevedú k rozhodnutiam o plnení alebo nie sú uskutočniteľné z iných procesných dôvodov alebo sú objektívne neprimerané z ekonomických dôvodov, a teda ak by najmä vymáhanie malej škody bolo prakticky nemožné alebo nadmerne náročné?
2. Má sa právo Únie vždy vykladať týmto spôsobom, že sa predmetné nároky na náhradu škody musia uplatniť bez predchádzajúceho rozhodnutia Európskej komisie alebo vnútroštátnych orgánov so záväzným účinkom v zmysle vnútroštátnych ustanovení založených na článku 9 smernice 2014/104/EÚ vo vzťahu k údajnému porušeniu (tzv. „samostatná žaloba“), ak neexistujú iné rovnocenné zákonné alebo zmluvné možnosti spojenia nárokov na náhradu škody na účely občianskoprávneho stíhania (z dôvodov už uvedených v prvej otázke), a najmä ak by inak porušenie článku 101 ZFEÚ nebolo vôbec stíhané, t. j. ani prostredníctvom verejnoprávneho, ani prostredníctvom súkromnoprávneho vymáhania?
3. Ak sa aspoň na jednu z týchto dvoch otázok odpovie kladne, platí, že sa príslušné normy nemeckého práva – v prípade vylúčenia výkladu v súlade s európskym právom – nesmú použiť, čo by malo za následok, že postúpenia pohľadávok sú z tohto hľadiska v každom prípade účinné a je možný účinný výkon práva?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/104/EÚ z 26. novembra 2014 o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie (Ú. v. EÚ L 349, 2014, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ustavni sud Republike Hrvatske (Chorvátsko) 28. apríla 2023 – E.P./Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Vec C-277/23, Ministarstvo financija)

(2023/C 261/17)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Ustavni sud Republike Hrvatske

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: E.P.

Ďalší účastník konania: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 18, 20 a 21 a článok 165 ods. 2 druhá zarážka Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 2016, s. 1) vykladať v tom zmysle, že bránia predpisom členského štátu, podľa ktorých rodič stráca nárok na zvýšenie ročnej základnej nezdaniteľnej sumy na účely dane z príjmu za nezaopatrené dieťa, lebo toto dieťa poberalo podporu na účely mobility študentov, ktorá prekračuje stanovený fixný limit príjmov, a to ako nezaopatrený študent, ktorý využil svoju slobodu odísť na účely vzdelávania do iného členského štátu a zdržiavať sa na jeho území, pričom na základe vnútroštátnych vykonávacích právnych aktov využil opatrenia v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1288/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa zriaďuje „Erasmus+“: program Únie pre vzdelávanie, odbornú prípravu, mládež a šport, a ktorým sa zrušujú rozhodnutia č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 50), na účely realizácie mobility študentov z členského štátu s nižšími alebo strednými priemernými životnými nákladmi do členského štátu s vyššími priemernými životnými nákladmi v podobe, v akej tieto opatrenia boli stanovené na základe kritérií Európskej komisie podľa článku 18 ods. 7 tohto nariadenia?
2. Má sa článok 67 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72) vykladať v tom zmysle, že bráni predpisom členského štátu, podľa ktorých rodič stráca nárok na zvýšenie ročnej základnej nezdaniteľnej sumy na účely dane z príjmu za nezaopatreného študenta, ktorý počas svojho študijného pobytu v inom členskom štáte poberal podporu na účely mobility študentov v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1288/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa zriaďuje „Erasmus+“: program Únie pre vzdelávanie, odbornú prípravu, mládež a šport, a ktorým sa zrušujú rozhodnutia č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 50)?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. apríla 2023 – M.M., ako dedič M.R./Ministero della Difesa

(Vec C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: M.M., ako dedič M.R.

Odporca: Ministero della Difesa

Prejudiciálne otázky

1. Má sa doložka 5 „Opatrenia proti nezákonnému konaniu [zneužitiu – *neoficiálny preklad*]“ rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, ktorá tvorí prílohu k smernici Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 (?), vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je talianska právna úprava obsiahnutá v článku 2 ods. 1 zákona č. 1023/1969 a v článku 1 ministerskej vyhlášky z 20. decembra 1971, ktorá stanovuje vymenovanie civilných pracovníkov, ktorí nie sú zamestnancami štátnej správy na ročné obdobie (v zmysle článku 7 ministerskej vyhlášky z 20. decembra 1971 „najviac na jeden školský rok“) pre vyučovanie nevojenských predmetov v školách, inštitúciách a organizáciách námorníctva a vojenského letectva bez toho, aby boli uvedené objektívne dôvody odôvodňujúce obnovenie tohto vymenovania (výslovne uvedené v článku 4 tej istej ministerskej vyhlášky, ktorá stanovuje zníženie mzdy pri druhom vymenovaní), maximálna celková dĺžka trvania zmlúv na dobu určitú a maximálny počet obnovení a bez toho, aby týmto pedagógom bola stanovená možnosť získať náhradu škody, ktorá im prípadne vznikla v dôsledku takéhoto obnovovania, keďže navyše neexistuje možnosť ich prijatia na stále pracovné miesta v uvedených školách?